

Haber

XXVII. Avrupa Allerji ve Klinik İmmünoloji Akademisi (EAACI) Kongresi 2008 İspanya-Barselona'da Türkiye'den Ödül Alan Çalışmalar

Avrupa Allerji ve Klinik İmmünoloji Akademisi (EAACI)'nin her yıl düzenlediği geleneksel kongrelerin XXVII.'si, bu yıl 7-11 Haziran 2008 tarihleri arasında Barselona'da gerçekleşti. Seksen beş ülkeden toplam 7600 katılımcının yer aldığı, 2 bin posterin sunulduğu toplantılara ülkemizden de aralarında Allerji ve Klinik İmmünoloji, Çocuk Hastalıkları, Göğüs Hastalıkları, Dermatoloji ve Kulak Burun Boğaz uzmanlarının bulunduğu çok sayıda hekim katıldı. Ülkemizden toplam 33 çalışmanın sözlü veya poster olarak sunulduğu kongrede, biri sözlü bildiri olmak üzere toplam dört çalışma ödüle layık görüldü.

Yenidoğan Döneminde Yapılan Bacillus Calmette-Guerin Aşısı Persistan IFN- γ Salınımını Arttırır

(Sözlü Bildiri)

T. AKKOÇ*, **M. AYDOĞAN****, **A. YILDIZ***, **A. EİFAN***, **S. KELEŞ***, **M. AKIN****, **S. KAVUNCUOĞLU****, **C. ÖZDEMİR***, **N. BAHÇECİLER***, **I. BARLAN***

* Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Allerji ve İmmünoloji Bilim Dalı,

** Bakırköy Anne ve Çocuk Hastanesi, Çocuk Hastalıkları Bölümü, İSTANBUL

Giriş: Bacillus Calmette-Guerin (BCG) aşısının Th2 tip yanıtı, Th1 tip yanıtı değiştirdiği bilinmektedir. Ancak mikobakteriye karşı Th1 yanıtını arttıran ve bu etkin yanıtın devamlılığını sağlayan uygun aşılama zamanı tartışma konusudur.

Amaç: Yenidoğan döneminde iki farklı zamanda (0 ve 2. aylarda) yapılan BCG aşısının immünolojik etkisinin ve dolayısıyla uygun aşılama zamanının belirlenmesi.

Materyal ve Metot: On dokuz sağlıklı term yenidoğan çalışmaya alınarak rastgele iki gruba ayrıldı. Doğumda aşılama yapılan 10 yenidoğan grup 1'i, 2. ayda aşılama alanlar ise grup 2'yi oluş-

turdu. Tüm olgulardan 0. (aşılama öncesi), 2. ve 8. aylarda periferik kan mononükleer hücreler (PBMC) izole edildi ve saflaştırılmış protein derivesi (PPD) ve fitohemaglutinin (PHA) ile kültüre edildi. Uyarılmış PBMC'lerde interleukin (IL)-5, IL-10 ve salınımları değerlendirildi.

Bulgular: PPD ile uyarılan bazal interferon-gama (IFN- γ) düzeyleri her iki grupta anlamlı derecede farklı bulunmadı. Ancak grup 1'deki hastalarda 2. ve 8. aylarda ölçülen IFN- γ düzeyleri grup 2'ye göre daha yüksekti (2. ayda; grup 1 vs. grup 2 IFN- γ [ort. ng/mL (sınır)] 172.4 (0-477) vs. 0 (0-11) ve 8. ayda; grup 1 vs grup 2 715.5 (628.6-981) vs. 52.8 (0-1064)). Ayrıca aşılama sonrası 2. ayda grup 1'de PPD ve PHA ile stimüle

edilen IL-10 düzeyleri, grup 2' dekilerden daha yüksek bulundu. (2. ayda; grup 1 vs. grup 2, IL-10 [ort. ng/mL (sınır)], 264.2 (0-767) vs. 0(0-19.3)).

Sonuç: Doğumda yapılan BCG aşısı 2. ayda yapılan aşı ile karşılaştırıldığında 8. aya kadar süren PPD ile indüklenmiş IFN- γ salınımına neden olmaktadır.

Bir Akdeniz Toplumunda Besin Allerjisi ve Allerjik Olmayan Besin Aşırı Duyarlılığı Prevalansı

A. GELİNCİK*, **S. BÜYÜKÖZTÜRK***, **H. GÜL****, **E. IŞIK****, **H. İŞSEVER****, **F. ÖZŞEKER***,
B. ÇOLAKOĞLU*, **M. DAL***, **Ö. AYVAZ****, **G. GÜNGÖR****, **A. AKKOR***

* İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Allerji Bilim Dalı,

** İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İSTANBUL

Giriş: Günümüze kadar bulunduğumuz coğrafi bölgede erişkin popülasyonda besin aşırı duyarlılığı prevalansını araştıran geniş kapsamlı bir çalışma bulunmamaktadır.

Amaç: İstanbul'da erişkin popülasyonda besin aşırı duyarlılığı prevalansını belirlemek.

Materyal ve Metot: İstanbul'un Avrupa ve Anadolu yakasına ait telefon numaralarını içeren rehber vasıtasıyla rastgele 17.064 kişi arandı ve uygulamayı kabul eden 11.816 kişiye toplam sekiz sorudan oluşan ailesel atopi, besin allerjisi ve diğer allerjik yakınmaları içeren bir anket uygulandı. Bu anket sonucuna göre besin aşırı duyarlılığından şüphelenilen kişiler ikinci kez aranarak, daha detaylı bir anket tekrarlandı. Her iki anket sonucuna göre besin aşırı duyarlılığından şüphelenilen kişiler, kesin tanı amacıyla allerji polikliniğimize çağırıldı. Bu kişilere anamnez doğrultusunda standart besin allerjenleri ve taze besinlerle deri testleri, in vitro besin sIgE tayini ve çift- kör plasebo kontrolü besin provokasyon testleri yapılması planlandı.

Bulgular: Anket sonucuna göre, hayat-boyu besin aşırı duyarlılığı prevalansı %9.46 (1.118/11.816) olarak bulundu. Klinik incelemeler sonunda besin aşırı duyarlılığı, besin allerjisi ve allerjik olmayan besin aşırı duyarlılığı nokta prevalansları sırasıyla %0.25 (30/11.816), %0.1 (12/11.816) ve %0.09 (11/11.816) bulundu. Besin aşırı duyarlılığının en çok ailesel atopi ile ilişkili olduğu (düzeltilmiş OR 4.3; %95 CI: 3.67-4.99) ve en çok ürtiker ile birlikte gösterdiği (düzeltilmiş OR: 3.9; %95 CI: 3.31-4.54) saptandı. Cinsiyet ve sigara kullanımının besin aşırı duyarlılığını etkilemediği, ancak 40 yaş altındaki erişkinlerde daha sık görüldüğü belirlendi (düzeltilmiş OR: 1.4; %95 CI: 1.19-1.57).

Sonuç: İstanbul'da erişkin popülasyonda besin aşırı duyarlılığı, Kuzey ve Batı Avrupa ülkeleri ile kıyaslandığında oldukça düşüktür. Bu durum genetik, kültürel ve beslenme alışkanlığı gibi faktörlere bağlı olabilir.

Ankara'da Aspirine Duyarlı Astımı ve Beraberinde Tekrarlayan Nazal Polipozisi Bulunan Hastalarda Aspirin Desensitizasyonu

S. ÇELİKEL*, **T. YÜCEL****, **G. KARAKAYA***, **O. ÖĞRETMENOĞLU****,
M. ÖNERCİ**, **A.F. KALYONCU***

* Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Bilim Dalı, Allerji Ünitesi,

** Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, ANKARA

Giriş: Aspirin desensitizasyonu, aspirine duyarlı kontrolsüz astımı (ADA) olan hastalarda ve özellikle beraberinde tekrarlayan nazal polipozisi olanlarda destekleyici bir tedavi

seçeneğidir. Genellikle desensitizasyon sonrası idame dozlar, günde iki doz 625 mg veya 325 mg olarak önerilmektedir. Bu dozların bir miktar gastrik yan etkileri bilinmektedir.

Amaç: ADA ve beraberinde tekrarlayan nazal polipozisi olan hastalarda 300 mg/gün aspirin tedavisinin etkinliğinin ve tolere edilebilirliğinin belirlenmesi.

Materyal ve Metot: ADA tanısı olan ve birden çok polipektomi operasyonu geçiren hastalar çalışmaya alındı. Hastaların ilk kontrollerinde, 3. ve 12. aylarda nazal muayeneleri, semptom skorları, solunum fonksiyon testleri yapıldı ve eozinofil sayıları ölçülerek, SF-36 anket formları uygulandı. Semptom skorları 1'den 5'e kadar sınıflandı (1: en kötü, 5: semptomsuz). Total pulmoner semptom skoru; dispne, hışıltı ve öksürük skorlarının, total nazal semptom skoru ise nazal tıkanıklık, rinore, postnazal akıntı ve koku alma semptomlarının toplamı olarak değerlendirildi. Kriterleri dolduran 33 hasta tetkik edildiğinde, aspirin provokasyon testleri negatif saptanan 11 hasta çalışmadan çıkarıldı. Geri kalan 22 hastanın dördü kontrollerine gelmediği için, biri ise desensitizasyon sonrası Churg Strauss sendromu tanısı aldığı için çalışmadan çıkarıldı.

Bulgular: On iki hasta desensitizasyon grubuna, beş kişi ise kontrol grubuna alındı. Her iki

grubun yaşları, bazal bakılan eozinofil sayıları, FEV₁ değerleri, total pulmoner semptom skoru, hışıltı ve nazal tıkanıklık verilerinin ortalama ve sınır değerleri sırasıyla 42.5 (31-53) ve 46.3 (40-56), 7.4 (2.6-13.3) ve 6 (3.3-7.6), FEV₁: %80.5 (%60-105) ve %94 (%70-109), 11.6 (8-13) ve 12.3 (8-14), 10.5 (7-14) ve 11.5 (4-20), 3.6 (2-4) ve 4 (2-5), 3.25(1-4) ve 3.25 (1-5) saptandı. Her iki grup arasında polip oluşumunda ve kontrol vizitlerde bakılan parametrelerden bazal ve 12. ay SF36 rol-emosyon skalası dışındakilerde anlamlı bir fark saptanmadı. Tabloda 3. ay ile bazal ve 12. ay ile bazal bakılan parametrelerdeki farklılıklar ortalama ve sınır değerler halinde gösterilmiştir.

Sonuç: ADA grubunda hışıltılı solunum semptomunda kontrol grubuyla karşılaştırıldığında azalma eğilimi görülmüştür. ADA grubunda üçüncü ayda bakılan nazal tıkanıklık semptom skoru ve 12. ayda ölçülen rol-emosyon skalası kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha iyi olarak bulunmuştur. Bir sonraki karşılaştırmaların 24. ayda yapılması planlanmaktadır.

Tablo. Hastalarda bazal ve kontrol vizitlerde bakılan parametrelerdeki farklılıklar.

	ADA grubu 3. ay-bazal	Kontrol grubu 3. ay-bazal	ADA grubu 12. ay-bazal	Kontrol grubu 12. ay-bazal
Eozinofil	-1.1 (-4.4/2.8)	1.3 (1/1.6)	-2.4 (-8.2/8.7)	0.6 (-0.2/5.8)
FEV ₁ %	0 (-20/18)	0 (-8/3)	0 (-20/27)	-12 (-34/16)
Total pulmoner	1.4 (-1/6)	-0.3 (-2/4)	1 (-1/5)	-1 (-7/3)
Hışıltılı solunum	0.6 (0/2)	0 (-1/1)	0.6 (-1/2)**	-1 (-2/1)
Total nazal semptom	3 (-1/9)*	0 (-3/1)	1.8 (-2/7)	-2 (-7/10)
Nazal tıkanıklık	0.9 (0/4)*	-0.2 (-1/0)	0.5 (-1/4)	0 (-1/4)
SF36 emosyonel	-3 (-33/33)	-11 (-33/66)	6 (-33/33)*	6 (-33/33)*

*: p < 0.05, **: p= 0.05; Mann-Whitney U test.

Çocukluk Çağı Astımında Yoğunlaştırılmış Nefes Havasında Ölçülen MMP-9 ve TIMP-1 Düzeylerinin Hastalık Şiddeti, Solunum Fonksiyon Testleri ve IL-4 ile IL-10 Düzeyleri ile İlişkisi

G. KARAKOÇ*, A. İNAL*, D. ALTINTAŞ*, F. AYKAÇ*, M. YILMAZ*, S. KENDİRLİ*

* Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Allerji ve İmmünoloji Bilim Dalı, ADANA

Giriş: Astımda kronik inflamasyona paralel olarak hava yolunun yeniden yapılanması (remodelling) denilen kalıcı yapısal değişiklikler oluşmaktadır. Bazı çocuklarda hastalığın erken döneminde görülebilmektedir. Matriks metalloprote-

inazları remodellingin önemli göstergelerinden biridir.

Amaç: Çocukluk çağı astımında remodellingin göstergesi olan MMP-9 ve TIMP-1'in noninvasiv bir yöntem olan yoğunlaştırılmış nefes

havasında (EBC) incelenmesi, ayrıca astım şiddeti, solunum fonksiyon testleri ve remodelling oluşumunda rol oynayabilecek interlökin (IL)-4 ve IL-10 ile ilişkisinin irdelenmesi.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 8-15 yaşlarında 30 astımlı çocuk ile benzer özellikteki 10 sağlıklı çocuk alındı (18 kız, 22 erkek). Olgular; kontrol grubu (grup 1), intermittan astım (grup 2) ve persistan astım (grup 3) olarak üç gruba ayrıldı. Tüm olgularda solunum fonksiyon testleri ve yoğunlaştırılmış nefes havasında nitrit Griess yöntemi ile, MMP-9, TIMP-1, IL-4 ve IL-10 düzeyleri ise ELISA yöntemi ile ölçüldü.

Bulgular: EBC'de hem nitrit düzeyi ve hem de MMP-9 düzeyleri astımlı olgularda kontrol grubuna göre, persistan olgularda ise intermittan olgulara göre yüksek bulundu. Persistan astımlı hastalar hafif persistan, orta persistan astım olarak ayrıldığında, MMP-9 düzeylerinde anlamlı

bir fark saptanmadı. Gruplar arasında EBC TIMP-1 düzeyi yönünden fark saptanmadı. MMP-9 düzeyi ile FEV₁ ve PEF arasında negatif korelasyon bulunurken, IL-4 ve IL-10 düzeyleri ile arasında pozitif korelasyon saptandı.

Sonuç: Bu çalışmada, çocukluk çağı astımında remodellingin varlığı noninvaziv bir yöntemle, EBC'de MMP-9 düzeyi ile gösterilmiştir. MMP-9'un hafif persistan astımda da arttığı ve proinflamatuar sitokinlerle ilişkili olduğu saptanmıştır. Bu bulgular, remodellingin erken dönemde başladığını ve bu durumun noninvaziv bir yöntemle saptanabileceğini göstermektedir.

Dr. A. GELİNCİK*

* İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi
İç Hastalıkları Anabilim Dalı
Allerji Bilim Dalı
İSTANBUL